

Marina Richterová – jako vždy – zcela svá!

Název emise: Dante Alighieri

Den vydání: 8. září 2021

Hodnoty:

„B“ (=19 Kč ke dni vydání); kat. č. 1130 - portrét italského básníka Dante Alighieriho

„E“ (=39 Kč ke dni vydání); kat. č. 1131 - celá postava Dante Alighieriho

Rozměry známkových obrazů: 40 x 23 mm (1130), 40 x 50 mm (1131)

Rozměr aršíku: 188 x 110 mm

Výtvarný návrh: Marina Richterová

Druh tisku: OF; **Tisk:** Hradištko, sro.

Tisková forma: 4AP (2x 1130 + 2x 1131 + 1 kupon)

Náklad: 30.000 aršíků

FDC: digitální tisk; 2.900 kusů; **Tisk:** Hradištko, sro.

V loňské prosincové Filatelii jsem se ptal – Kam se ztratila Marina Richterová? Tahle talentovaná a zcela osobitá autorka mi totiž v naší známkové tvorbě scházela, proto jsem rád, že se do ní vrátila. A udělala to po svém, zase jinak než u předchozích emisí, a nepochybně nepřehlédnutelně. Její převážně monochromatický aršík je jako černobílý film vytrhující nás ze záplavy samouchléné křiklavé barevnosti, přitom se barvy nevzdává, jak dokazují dvě jeho střední známky, dobře barevně propojené s nominální hodnotou známek na okrajích. Ty mají reprezentativní rozměr a zoubkování je důvtipně provedeno tak, že z aršíku lze snadno oddělit levou a pravou část, takže vlastně vzniknou aršíky dva, každý s nominále E, a střední část s dvojicí známek pro vyplácení psaní zaslaných vnitrostátně v ekonomickém režimu.

Emise vychází k 700. výročí úmrtí velkého italského básníka a tvůrce moderní spisovné italštiny. Jméno Dante Alighieri zná (nebo by měl znát) každý absolvent druhého stupně základní školy. Jeho Komedie (později Jan Baccaccio její název rozšířil na *Božská komedie*) obsahuje sto zpěvů a čtenáře provádí peklem, očistcem a rájem. Přes svůj název nejde o dílo humorné, a bohu jako takovému se autor vlastně nevěnuje. Pokud Jan Werich v jedné předscéně shrnul obsah Shakespearova Hamleta do věty *Tragédie muže, který se neuměl rozhodnout*, my bychom mohli použít přístup pana Hrušínského ve Vesničce (Jeď do Pelhřimova, prohlídni si krematorium, ať víš, do čeho jdeš) a zkusit popsat děj Božské komedie takto: Jsou Velikonoce roku 1300, básník se ztratí na procházce v temném nebezpečném lese a z nebe mu jeho životní láska Beatrice posílá na pomoc slavného římského básníka Vergíliia, aby jej provedl jednotlivými záhrobními říšemi (do ráje jej ale jako pohana nepustili, tam už Danta provázela právě Beatrice). Po cestě si autor všimá kdečeho a hojně to komentuje.

U nás bylo Dantovo dílo známo už za Karla IV., ale do obecného povědomí jej dostal až Vrchlického překlad vydaný počátkem 80. let 19. století. Jako u jiných pilířů světové literatury i Komedii leckdo zná, ale málokdo ji četl. Přesto se v každé generaci najde překladatel, který ji převede do češtiny a přiblíží tak svým současníkům. Nejnověji to udělal Vladimír Mikeš (Academia, 2009), a stejně jako překlady předchozí i tento našel řadu příznivců a odpůrců. Nepatrná ukázka – závěr 15. zpěvu Ráje: „*To tam mne poslal jeden z ohavů / z klamného světa, jenž s lidmi tak smýká, / když duše vstřebá jeho otravu: / došel jsem míru krokem mučedníka.*“ A pro srovnání, jak si se stejnými verši poradil Vrchlický (pro kterého mám slabost): *Tam zmocnila se mne ta luza divá / a zbavila mne toho světa víru, / jímž dráha mnohé duše bývá křivá. / Já mučenicvím přišel k tomu míru.* (To není překlep, tak to – bez „d“ – Vrchlický skutečně napsal.)

Pokud vás Richterové aršík podnítk k hlubšímu zájmu o Alighieriho dílo, možná je dobré začít s do beletrie převedeným obsahem, který si snadno najdete na internetu. A pokud nám stále se měnící omezení cestování dovolí, a vy vyrazíte do častého cíle našich turistů – Itálie, možná si budete chtít prohlédnout i kolébku renesance Florencie. Tady se Dante roku 1265 narodil, tady se ve svých třiceti zapojil do politiky, a dokonce stanul v čele městské rady. Jako zastávce nezávislosti florentského městského státu byl nakonec prořímskými protivníky vyhnán a zbytek života strávil v exilu. Katolická církev jeho dílo považovala za kacířské, jeho knihy nechala spálit a jeden kardinál dokonce vyzval, aby básnickovy ostatky byly vyzdvíženy z hrobu a rozmetány do větru (s takovým přístupem máme nakonec nějaké ty zkušenosti i u nás).

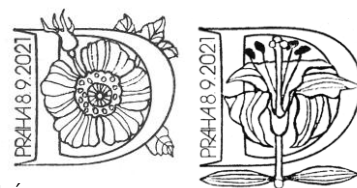
Florence se se slavným rodákem nakonec smířila, i když až stovky let po jeho smrti. K 600. výročí jeho narození mu zde vztyčili sochu, (*monumento*, jak ji zde nazývají), ale ani pak nebyl klid – z původního místa uprostřed náměstí Svatého kříže ji po čase přemístili na jeho okraj, před stejnojmennou baziliku. Já se u ní zastavím vždycky, když mám příležitost se do Florencie podívat, poprvé to bylo před dobrými padesáti lety, kdy jsem mohl na pracně získaný devizový příslib vyjet jako

student – pro mladého našince to byl samozřejmě obrovský zážitek. K soše mě tehdy přivedla filatelie, byl jsem zvědavý, jak vypadal člověk, podle kterého v Itálii v roce 1932 nazvali tak dlouhou sérii pamětních známek...

Myslím, že s novým Richterové aršíkem to bude jako s kvalitní moderní architekturou – jistě nezbudí hned všeobecné nadšení a nejspíš se ozvou i pochybovačné a kritické hlasy – nakonec však na něj budeme hrdí. Mně, jak už jsem v textu naznačil, se líbí. Jde o skvělou výtvarnou práci, perfektně vyčištěnou, domyšlenou a dotaženou do posledního detailu. U nás i v cizině bude přesvědčivě dokládat, že naše známková tvorba má mnoho tváří.

Hezké jsou i obálky dne vydání, obzvláště musím pochválit obě razítka, která jsou důkazem a připomínkou, že i kvalitní typografie je

Marině Richterové vlastní.

Závěrem tedy stačí jediné slovo: Bravo!

FB

